

af overordentlig stor Vigtighed. For Underofficerernes Vedkommende bliver det jo saaledes, at de Medlemmer af Toldetaten, som nu staa efter dem i Anciennetetslisten, trods det tilbagelagte Stadium ville kunne springe over dem ved Oprykning, fordi deres Medhjælpertid regnes med. Dette bliver især efter de Forhold, hvorunder Underofficererne ere traadte over i denne Etat, en Uretfærdighed. Om det vil være den ærede Minister muligt at ordne dette Forhold her, skal jeg lade staa hen. Jeg under af Hjertens Grund de tidligere Medhjælpere, at de faa deres Medhjælpertid medregnet, men skulle de have denne Tid medregnet, medens de Underofficerer, der ere traadte over i Etaten, og som — hvad ærede Medlemmer vide — straks træde ind som Assisterer, ikke have et saadant Anciennetetsstillæg, indtræder derved en Uretfærdighed, paa hvilken jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden. Maaske det ikke kan undgaas, men jeg vil dog henstille, at man søger at faa dette Forhold forandret. Sammenholder man § 1 med § 5, faar man ud deraf, at Medhjælpstiden regnes med til Pensionsancienneteten; Underofficererne derimod tabe hele den Anciennet, de have vundet ved deres Tjeneste i Hæren. De ere altsaa forholdsvis gamle, inden de træde ind i Toldetaten, oppe i Trediverne, maaske hen imod de 40. Resultatet bliver altsaa, at inden de have tjent det højeste, de kunne tjene, maa de træde af, uden forholdsvis at naa den Pension, som de øvrige Medlemmer af Etaten faa, og heller ikke en saadan, som de maatte være berettigede til efter den lange Tjenestetid, de have haft. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg og den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt at komme bort fra den Uretfærdighed — hvis Lovlighed jeg for øvrigt anerkender er fastslaaet ved en Højesteretsdom —, at naar man træder over fra en Etat til en anden, kan man ikke faa sin tidligere erhvervede Anciennet med over i den ny Etat uden ved en særlig Lov. Da det her drejer sig om en hel Klasse, og da det er det eneste Sted, hvor slige Overføringer fra den ene Etat til den anden finder Sted, og da vi endelig gaa ud fra, at de vedblivende ville finde Sted, mener jeg, at der er god Grund til udtrykkeligt at fastslaa, at de Underofficerer, der træde over i Toldetaten, faa godtgjort den Tid, de have gjort Tjeneste i Hæren, førend de traadte over i Toldetaten. Det er en Henstilling, jeg vil gøre, idet jeg mener, at man bør imøde-

komme et Billigheds- og Retfærdighedskrav paa dette Omraade. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man fra alle Sider her i Salen i Almindelighed har været af samme Opfattelse. Det er jo saaledes, at om man end ikke kan paapege noget bestemt — og det skal jeg heller ikke indlade mig paa — er der dog mange af dem, der følge disse Forhold, der have en Fornemmelse af, at Underofficerer, der træde over i Toldetaten, følges med en vis Uvillie fra oven, fra Administrationens øverste Spidser. Der har hver Gang og ogsaa, da den forrige Lønningslov gennemførtes, været paapeget Forhold, hvortil der paa Grund af deres særlige Stilling efter min Mening burde have været taget Hensyn, saa der alt havde ligget en Mulighed for at bjerge dem ved denne Lejlighed. Naar det ikke er sket, kunde det ikke falde mig ind at bebrejde Ministeren det, men saa mener jeg, at den øverste Administration for Toldetaten, som dog maa have gennemarbejdet dette Forslag, atter ved denne Lejlighed ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn til disse Folk. Jeg haaber, at det kan ske endnu. Jeg kan til Nød forstaa, skønt jeg ikke finder det forsvarligt, at man ikke lader disse Folk avancere til de højeste Grader, thi det gør man ikke, selv om de i øvrigt kunne være kvalificerede dertil. Men hvis man overhovedet ved de specielle Lønningslove for Underofficerer og de øvrige Etater arbejder hen til at udslette den Uvillie og tidligere Fordom, man har mod Begrebet Underofficer, saa er det ikke ganske korrekt, at disse Folk slet ikke kunne faa Lejlighed til at komme op i de højere Grader. Jeg er naturligvis klar over, at en saadan Henstilling er det umuligt at tage til Følge, thi det er den letteste Sag af Verden paa Forfremmelseslisterne at gøre opmærksom paa, at selv om Manden er udmærket dygtig som Assistent, vil han dog paa Grund af manglende Dannelses, ikke egne sig til at komme op i de næstøverste Grader. Det er noget, jeg saa godt kender fra min egen Embedsvirksomhed, det skal jeg ikke opholde mig ved. Men jeg siger, at naar det er den almindelige Opfattelse, at man vil blive ved at have Tilgang fra Hæren til Toldetaten, burde man søge at udjævne dette Forhold og under alle Omstændigheder, saa længe det bibeholdes, at man kan træde fra Hæren over i Toldetaten, bør man sørge for, at disse Folk i det mindste ikke for Pensionens Vedkommende blive tilsidesatte for de andre. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslagene.